

BETEL-NYTT

NYHETSBLAD FRA BEDEHUSET BETEL - BETELVEA.NO

Påskedrama

av Ann Merit Fidjeland

PALMELØRDAG OPPLEVDE EG DET SOM KUNNE BLITT MITT LIVS MARERITT.

Arnt Helge og eg var på hytta i Svandalen og drog tidleg ut på ski for å nyte det fine påskeværet. Det var strålende sol, vindstille, rikeleg med snø - alt låg til rette for ein flott dag i fjellet. Me ville sjå oss om på baksida av Ravnafjell. Her gjekk me opp til ein varde, mine nye fjellski kom til god nytte for snøen var knallhard, men det hjalp på når vi kom på solsida av fjellet. Oppe på varden traff me ein frå Turistforeningen (den einaste me traff på heile turen) som skulle sjå til ei hytte i området. Me spurde han ut litt og han viste oss ein fin rundtur der me kom tilbake til utgangspunktet, Djupsbotn. Me la i veg og alt gjekk bra til me kom til Storevatnet, der me trudde me skulle begynne oppstigningen tilbake til Djupsbotn. Her tok me feil og starta oppstigninga ved eit vatn høgare oppe enn det me skulle.

Det blei fjellklatring og då me kom opp var snøen heilt isbelagt. Då me kom over på andre sida, såg me at me hadde gått feil, me var altfor høgt oppe og det var umulig å komme seg ned herfra. Me tok oss ned att til vatnet same veg me hadde gått opp. Me leita for å finne ein plass til å koma vidare, men overalt var snøen hard og i

sbelagt og det var bratte stup. Tida gjekk fort medan me leita, det såg heilt håpløst ut alle stader. Sola gjekk ned og det fraus på. Det var uaktuelt å snu, vegen tilbake var for lang. Klokka var blitt 19, mørke skyer kom styggeleg nær og det var iskaldt. Maten hadde me ete opp. Me innsåg at me trengte hjelp og gjennom Røde Kors blei me kobla opp til ein lokal kjentmann. Han

hjalp oss til å finne eit skar som det var mulig å ta seg ned gjennom. Men me måtte framleis over eit fjell og klarte me å ta oss over det skulle Røde Kors stå med snøskuter på andre sida. Men det var umulig å kome over fordi snøen var så hard. Nå byrja mørket å siga på og det var ufyselig kaldt. Eg skal innrømme bønnene gjekk flittig opp om englevakt og hjelp. Så får me sjå ei lita hytte som ligg lengre nede. Me velger å gå dit og ringer Røde Kors for å gi beskjed. Etter det har me ingen kontakt med omverden - ingen mobildekning. Me kavar oss ned, trøtte og slitne. Etter som me nærmar oss hytta tenkjer eg på korleis me skal kunne ta oss inn i den. Så står nøkkelen i døra! Det var ubeskrivelig godt å kome inn! Me tenner lys, legg i ovnen og tullar oss inn i gode (museetne) ullteppe. På veggene les me: «Her har alle fri adgang!» Det viser seg å vera ein gammal støl som Sauda friluftsråd har overtatt. På bordet ligg eit nytestamente som eg slår opp i nermast på måfå. Då les eg: «Sjå eg har satt framfor deg ei åpen dør og ingen kan lukka den igjen. For du har liten styrke, og

fortsetter på side 2

TUR TIL SYRE FORT En søndag innimellom drar vi på bedehustur. Se bilder og les om turen vi hadde til Syre Fort på side 7.

FORBØNN Søndag 20. mai blir det forbønn for familien Stensland som skal reise til Tanzania og familien Sund (bildet) som skal til Kenya. Les mer på side 4.

PORTRETT AV EN BEDEHUSFORMANN På siste side kan du bli bedre kjent med Jan Rosberg

Påskedrama forts. fra s. 1

Rein for Gud

Heilag er eg, rein for Gud,

uten flekk og lyte

Livet mitt har Jesus fått,

eg fekk Hans i byte

Jesus kjøpte meg til Gud,

løyste syndebanda

Alle mine tomme kar

fyller Han til randa

Helga til eit heilagt liv,

kledd i himmeldrakta

Ingenting kan riva meg

ut av nådepakta

Haldis Reigstad

har holdt fast på mitt ord og ikkje fornekta mitt navn» Joh.åp. 3.8.

Me fekk kjenna at me ikkje var gløymt av Gud, han sende sine englar som leda oss til denne stølen så me slapp å vara ute. Etter ei natts kvile, var me klare til å ta fatt på ny tur. Då valgte me å ta oss ned til Hustveit og herfra bar det med drosje opp att til Svandalen.

Påske for meg er en påminnelse om Jesu død på korset og hans seier over døden tredje dagen. Det er i lyset fra Bibelen vi fatter Jesu død og oppstandelse, og får visshet om at det er sant. Me kan ikkje forstå det med vår eigen fornuft. I sangen synger vi: «troens øye ser det, du gir liv og fred.»

Bibelen forklarer for oss grunnen til at Jesus kom. Han er vår stedfortreder, tok vår synd og skyld på seg, ja bar det opp til korset på Golgata, der han blei forlatt av Gud sin far. Alt dette for vår skuld. Men fordi han sjølv var uten synd måtte Gud vekke han opp igjen. Døden kunne ikkje halde på ham som var rein og

rettferdig, helt uten synd og skuld. Han seira over døden og den seieren blir vår ved trua på han. Dette er for stort og merkelig for vår fornuft, men vi får stole på Guds ord. 1.Kor. 15.4. Troens øye ser det!

Jesus har, gjennom sin død og oppstandelse, gitt alle som trur på han fri adgang til himlen.

«En port til himlen åpen står der Jesu kors nå tindrer. Derfra en stråleglans utgår som sorg og smerte lindrer.

Ja åpen står den for hver sjel. Guds nåde er den samme. For rik og fattig, fri og træl. For hver nasjon og stamme.

Å hvilken nåde, Gud hos deg, at porten åpen står for meg.»

(sangboken nr. 156)

Eg fekk sjå det på ein spesiell måte denne påsken - har du fått sett det? Joh.3.16.

Fra møteplanen:

UTREISE

I august reiser fam. Stensland ut til nytt opphold Tanzania der Lars er tilknyttet bibelskolen i Kiabakari. I forbindelse med formiddagsmøte søndag 20. mai blir det en forbønnshandling for fam. Stensland og fam. Sund som reiser til Kenya (se s. 4). Vær med og husk utsendingene våre i bønn.

JULI

- 1: Møte kl. 11, Åse Gunn Tangen
- 8: Møte kl. 11
- 15: Møte kl. 11
- 22: Møte kl. 11
- 29: Brødsbrytelse kl. 11

AUGUST

- 5: Møte kl. 11, Erling Yrkje
- 12: Møte kl. 11, Odd Erik Eriksson
- 18: Sommerfest på Sørbo
- 19: Møte kl. 11
- 26: Brødsbrytelse kl. 11

SEPTEMBER

- 2: Møte kl. 11
- 4-9: Møteuke BBIF
- 12-16: Møteuke Indre Sjø
- 20-23: Fellesmøter med Ljosheim
- 29: Bedehusbasar
- 30: Brødsbrytelse kl. 11

SOMMER- FEST PÅ SØRBØ

Datoen for årets
sommerfeste er satt til
18. august.

FELLES- MØTER

Uke 38 blir det
fellesmøter med
Ljosheim. Taler blir
Nat Rodgers

29. SEPT.

Bedehusbasar

MAI

- 17: Fest kl. 18
- 20: Møte kl. 11, Leif Solheim, forbønn
- 23: Bibelundervisning
- 25: Unge Voksne
- 27: Brødsbrytelse kl. 11
- 28: Storsamling 18.30, Anne Kristine
- 30: Bedehusforening kl. 19.30

JUNI

- 1: Basar Tibetmisjonen
- 3: Møte kl. 11, Norsk Gideon
- 5: Betel Bibel- og Israelforening
- 6: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 10: Møte kl. 11, Samemisjonen
- 17: Møte kl. 11, Orientmisjonen
- 20: Bønn- og vitnemøte kl. 19.30
- 24: Brødsbrytelse kl. 11

Med kurs for Kenya

Med kristenkallet følger også kallet til tjeneste. Ekteparet Gerd Kari og Øyvind Sund deltar allerede aktivt i bedehusarbeidet. Gerd Kari er sentral innen sang- og musikkarbeidet og Øyvind er ansvarlig for bedehusets nettside og tavle. Men til sommeren forlater de Veia og setter kursen til Afrika, i nye oppdrag i Guds rikes arbeid. Med seg tar de sine 3 barn, Mathias, 8 år (3.klasse), Simeon, snart 5 år og Inga-Lill, 3 år. Da er det naturlig at veabuen blir delaktige i hva som skal skje og vi stiller noen spørsmål.

FORTELL LITT OM PLANENE DERE HAR DE NESTE ÅRENE:

Den 25. juli reiser vi til Kenya for å arbeide ved den Norske skolen i Nairobi. Dette er en skole som eies og drives av Norsk Luthersk Misjonssamband. Skolen er en forholdsvis liten skole med ca 25 barn. De fleste bor like ved skolen, mens andre er stasjonert ute på misjonsfeltene i Tanzania. Jeg skal arbeide som lærer og Gerd-Kari skal passe barn. Gerd-Kari går for tiden på sykurs og håper dermed hun skal få tid til å sy litt der nede. Vi kommer å bli værende der nede i to år, hvis alt går som det skal. Ellers så har vi fått høre at det er nok å ta seg til der nede av andre ting.

HVA ER BAKGRUNNEN FOR Å REISE UT OG HVORFOR AFRIKA?

Grunnen til at vi vil dette er nok først og fremst lysten. Det blir spennende å arbeide i et annet land, oppleve en annen kultur og et annet klima. Det skal også bli interessant å få se misjonen fra et annet perspektiv. Vi har hørt mye bra om plassen og kjenner folk som arbeider der nede. Alle som har vært der nede skryter voldsomt av plassen.

HVORDAN STILLER BARNENE SEG TIL Å REISE?

Her er det litt blandede følelser. De to minste vet nok ikke helt hva det vil si å reise til Afrika og bo der i to år. Mathias både gleder og gruer seg. Han forstår hva han reiser fra. Vi vil nok alle

savne familien, venner og livet på Veia, men vi tenker at det er jo bare to år. To år kan kanskje virke lenge når du ser fremover, men når du ser tilbake så er det ikke så lenge likevel. Dessuten har vi Skype og flere andre kommunikasjonsmidler.

HVILKE FORVENTNINGER HAR DERE FØR UTREISE?

Det er ikke til å komme foruten at vi gleder oss til å leve i et varmere klima. I Kenya er det også et rikt dyreliv med allslags dyr vi ikke har her i Norge. Drømmen er å drive naturfagundervisning i en av de store nasjonalparkene. Det blir også interessant å få oppleve misjonen på nært hold. Forhåpentligvis får vi besøke Lars og Kjersti (Stensland) og se noe av det arbeidet de står i. Vi vil nok

også møte en helt annen kultur enn den vi er vant med her i Norge. Tror også barna har godt av å se at ikke alle har det så godt som dem som bor i Norge.

HAR DERE ET SPESIELT ORD FRA BIBELEN ELLER EN OPPLEVELSE SOM HAR GITT DERE FRIMODIGHET TIL Å REISE UT?

Vi har ikke noen opplevelser å komme med, men vi føler at ting har lagt seg til rette. Vi reiser ut med den vissheten at Gud er med oss der også. På samme måte som han er med oss her, vil han også være med i Kenya. Sal 37,5: Sett din vei i Herrens hånd og stol på ham! Han skal gjøre det.

HVA KAN BEDEHUSVENNENE BIDRA MED MENS DERE ER UTE?

Vi håper dere kan være med å be for oss. Be om at vi finner oss til rette, både i arbeid og livet ellers. Kanskje noen kan sende

en brunost til jul, for det selges ikke i Afrika har jeg hørt. P.S Kanskje dere kan gi min bror, Trond, en ekstra klem når det nærmer seg jul. Han vil nok savne oss, særlig meg, noe enormt..

Vi ønsker familien Sund lykke til og Guds rike velsignelse over oppholdet i Kenya. Håper dere vil trives og oppleve glede i arbeidet. La oss huske dem i bønn!

Bedehusinformasjon

BEDEHUSSTYRET 2012

Jan Rosberg fortsetter som formann og har med seg: Trond Brattgjerd (nestformann), Janne Hereid Rasmussen (kasserer), Lars Bårdsen (sekretær/begravelser), Trygve Brekkå og Otto Koch (byggningsansvarlige), Monika Knarvik og Inger Marie Brekkå (kjøkken/pynt ansvar), Hallgeir Sjøen (ansvar sangkrefter). Husk å be for styret!

NOEN STYRESAKER

Her er et utdrag fra saker som har blitt behandlet i bedehusstyret i 2012:

- Glassdører er kjøpt og montert i lillesalen.
- Nye skaper er kjøpt og montert i peisestua.
- Faste skilt for graut er montert på gjerdet.
- Vi har fått oss betalingsterminal til kollekt.
- Førstehjelpskap er montert i kjøkken.
- Vi har startet opp med menighetsutflukter etter enkelte søndagsmøter. En tur til ishallen i Haugesund, og en tur til Syreneset fort.
- Askebegrene er flyttet til vestsiden av bedehuset. Røyking forbudt skilt er montert ved inngangsdøra.
- Ytterdøra har fått dørpumpe.
- Søndagskolen, VKU og yngres skal levere årsregnskap til bedehusstyret. Dette vil være en trygghet for alle parter.
- "Parkering forbudt" skilt er hengt opp på muren ved utgangen fra kjelleren. Kommunen skal friske opp de hvite stripene i asfalten.
- Bedehusstyret har faste bønneemner for hvert kvartal.
- Bedehusstyret skal opprette en komite for å kartlegge hva forsamlingen mener om veien videre for bedehuset vårt.
- Ledere fra bedehuset, kirken og Klippen har startet med månedlige felles bønnesamlinger.
- Alle TV-ene på bedehuset er plombert for å slippe å betale NRK lisens.
- Dugnad er utført med diverse maling, vasking og nye hyller og skap.
- Det er laget en mal for søndagsformiddagsmøtene. Dette er ment som en veiledning for å gjøre møtene mere forutsigbare. Denne ligger på nettsida vår.
- Huset på Sørbø er utleid til Oddvar Tveit for kr 3500 pr mnd.
- Bedehuset kommer til å søke om momsfradrag for regnskapsåret 2011.
- Det er laget et dokument for rutiner i forbindelse med kollekt. Denne henger i gangen i bedehuset og på nettsida.
- Ny støvsuger er kjøpt.

Minneord Johan Sandhåland

Johan Sandhåland døde 12.april etter kort tids sykdom og ble begravet fra bedehuset 19.april. Mange var møtt fram for å ta avskjed med Johan. Med ham er en av de mest trofaste i bedehuset gått bort. Johan var født på Mjølhus 26.01.1923, giftet seg i 1946 med Marie f. Bergtun og bosatte seg på Veia. Sammen fikk de 5 barn. Etter endt skolegang begynte Johan, i likhet med så mange andre på den tiden, med fiske. Fra 1955 ble han ansatt på Trålbøteriet, først deltid i kombinasjon med fiske, seinere heltid som formann til han gikk av med alderspensjon. Her utførte han et trofast og godt arbeid, uten fravær.

Johan kom tidlig med i bedehusarbeidet. Det ble mange år i bedehusstyret, herav 7 år som formann. I 12 år var han kontaktmann for N.L.Misjonssamband, i tillegg deltok han ofte på vennebesøk. I flere år var han også med i søndagskolen. Kristen sang og musikk lå hans hjerte nær. Johan hadde en god sangstemme og var med i flere kor og musikklag. Her nevnes Kaia-musikken og Sangkvartetten på 1950/60 tallet, seinere i Betel-musikklag der han var med til han var over 80 år. Det merktes at Johan levde med Gud, både i samtale og i hans mange varme vitnesbyrd om sin Herre og Frelser. Johan var en ydmyk og fredsæl mann, godt likt av alle. Vi kommer til å savne Johan på bedehuset, men størst vil savnet bli for hans nærmeste, dere er i våre tanker og bønner. På bedehusets vegne vil vi uttrykke takknemlighet for den trofaste innsatsen Johan la ned på bedehuset i alle disse årene.

Glimt fra VKU

av Leif Johnny Thorsen

I ungdomsforeningen har vi hatt bra møter med spennende temaer. Vi er privilegerte som har et så bra lovsangsband, og det er en fryd å få synge i lag og lovprise Gud.

Ellers har vi prøvd å sette mer fokus på fellesskapet med å ha aktiviteter av forskjellige slag etter møtene. Vi har blant annet hatt filmkveld, aktivitetskveld og bilrebus.

Den siste tiden har det også vært flere yngre som ha kommet på møtene og det setter vi veldig stor pris på! Vi ønsker at ungdomsforeningen skal være en plass der alle føler seg velkomne. Vi er forskjellige, men en ting har vi til felles; Jesus.

I påsken hadde vi vitnemøte, det var mange som kom, så det endte med at det måtte settes ut flere stoler det vi hadde regnet med.

DETTE SKJER I VKU I VÅR:

19. mai: Allsang på grensen

25. - 27. mai: FUA

2. juni: Møte

9. juni: Sommeravslutning

VKU

sin visjon er "for at liv skal bli forandret av Jesus". Det er derfor vi driver med ungdomsarbeid. Vi ønsker at folk skal få kjenne Jesus slik som han er, og at det skal få konsekvenser for livene våre.

Når alt viktig blir uviktig

av Trond Brattgjerd

«Så lenge vi er enig om det viktigste» er et utsagn som jeg hører utrolig ofte nå for tiden i kristne sammenhenger. Det kan virke som at av de mange ting bibelen taler om, står vi i dag igjen med en eneste ting som vi trenger å bry oss om. Det er utrolig å se at det som for 20-30-40-ja 100 år siden betydde veldig mye, idag feies til side med «så lenge vi er enig om det viktigste».

Er det noe som er så viktig at alt annet blir uviktig? I kristen sammenheng er vi vel alle enige om at det her er snakk om Jesu død for våre synder på korset. Og det er det vel ingen som ønsker å si noe imot. Nei, evangeliet om Jesus er uten tvil det viktigste. Men er det slik at dette er så viktig at alt annet skal være

uviktig. For at ingen skal misforstå ønsker jeg å være tydelig på hva jeg snakker om. To konkrete ting er for eksempel Dåp og Nattverd. Ikke misforstå, denne andakten handler ikke om Dåp og Nattverd, men det er vanskelige spørsmål som er lett å skyve til side for fredens skyld.

Så hva er det med disse vanskelige spørsmålene som gjør at vi ikke snakker om dem lenger? Alle vil nok si seg enige om at hverken Dåp eller Nattverd er uviktig. Men man kan kanskje si at uenighet har ført til alle har funnet ut at det å ikke snakke om disse tingene er det beste. Jeg kan være den første til å si at dette synes jeg er vanskelig å snakke om selv. Men jeg har oppdaget noe som uroer meg. Når vanskelige spørsmål

fortsettelse neste side

ikke blir snakket om over en lang periode, blir de rett og slett uviktige. Man glemmer dem, eller vil glemme dem. Og etter en tid har man kanskje mistet viktige store skatter i forsamlingen sin. Ja skatter som Jesus selv ønsket vi skulle ha. Du spør kanskje hva jeg vil fram til?

Bibelen sier at vi skal forkynne alt det den forteller om, hele Guds råd. I Filipperne 1.9-11 står det: «9 Og dette ber jeg om, at deres kjærlighet må bli mer og mer rik på kunnskap og all innsikt, 10 slik at dere kan dømme om hva som er rett i de forskjellige spørsmål. Slik kan dere stå rene og uten lyte til Kristi dag, 11 fylt av rettferds frukt ved Jesus Kristus, Gud til ære og pris.»

Kjærligheten kom først og den ønsker Jesus skal bli rik på kunnskap og innsikt, for at vi skal kunne dømme om hva som er rett. Jeg tror det er viktig at vi alle må søke kunnskapen og innsikten der den er og finne. I Bibelen. Og løfte fram også de vanskelige spørsmålene slik at ikke den oppvoksende slekt finner det viktige uviktig. Ja kanskje også det viktigste.

Så ønsker jeg til slutt å hilse dere alle med 1 Kor. 15.58:

«Derfor, mine elskede brødre, vær faste og urokkelige, alltid rike i Herrens gjerning, da dere vet at deres arbeid ikke er forgjeves i Herren.»

Liker du å gå på tur? Alle, alle, vil vi ha med :-)

I vår er vi begynt med et aldri så lite «ut på tur» prosjekt på bedehuset. Åpent for alle som vil være med. Det pålyses på hjemmesiden vår betelvea.no, facebook og plakater. Vil du være med, så heng deg på!

Første gangen dro vi til skøytehallen i Haugesund. Snøstorm og ufremkommelige veier til tross - Vi ble en god gjeng i skøytehallen. Og hadde en super ettermiddag. De som ikke hadde nødvendig utstyr kunne leie der. Skøytehallen hadde egen varmetue der vi hadde pausemat.

Noen uker etterpå dro vi på tur til Syre Fort. Søndag ettermiddag opprant og været var definitivt på vår side. Det var sol og faktisk aldri så lite vår å spore i luften. Godt

Etter en kort spasertur var vi framme på fortet. Vi inntok en av kanonstillingene med sitteunderlag, griller og mat.

skodd og med god mat og drikke i sekken trasket vi ut til fortet.

På veien bort passerte vi et bittelite vann som var overbefolket med frosker til manges store begeistring. I finværet hadde vi jo god tid til å

Frosker var det mer enn nok av og mange av ungene tok med seg frosker opp til fortet og lekte med dem der.

utforske området og noen fikk faktisk et nytt kosedyr med hjem i matboksen. Vel framme på fortet grillet vi og utforsket kanoner og bunkerser med lykt og lupe.

Vi håper du blir med neste gang!

Portrett av en bedehusformann

av Per Størkersen

Jan Rosberg ble valgt til formann i bedehusstyret etter årsmøte i 2010. Jan var da 44 år og bedehuset og miljøet der var slett ikke ukjent for han. Foreldrene, Sofie og Josef Rosberg, var ivrige i forsamlingen. Josef var den første formannen i Ungdomsforeningen som ble startet i 1956. Han var også formann i bedehusstyret. I mange år var han med i redaksjonen i Betel-Nytt.

I FORELDRENE FOTSPOR

Det ble naturlig at Jan gikk i foreldrenes fotspor og fant sin plass på bedehuset. Det begynte med Søndagsskolen. Senere ble det Guttelaget, Yngres og Ungdomsforeningen. Han har alltid likt å synge i kor. Tidligere var det Ungdomsmusikken, og nå er han med i Gledesbudet.

Jan ble gift med Ingrid i 1990. Hun har hele tiden engasjert seg i det som foregår på bedehuset. Hun har vært med i drift av Søndagsskolen, Barnerøster og Formiddagstreff. Hun er med i besøkstjenesten på alders- og sykehjem, og med i forening for Kristen Muslimmisjon. Styret i bedehuset har hun også

vært med i. Og ikke minst: hun er en dyktig pianist! Ingrid og Jan har tre sønner: Erik, Sivert og Halvard. Erik og Sivert hjelper til med lyd og bilde. Dessuten spiller de gitar og piano i Ungdomsmusikken og Lovsangsteamet. Så vi kan trygt si at hele familien er med!

Jan har mange gode egenskaper som kommer vel med som leder i styret. Han står fram som traust og robust, og har god kontroll på det meste. Han er veldig ryddig, og har god oversikt. Han har et rolig vesen og er lett å samarbeide med. Det viktigste er likevel at han har sin tro og sitt lederskap basert på Bibelens ord og lære.

JOB OG FRITID

Selv om Jan legger ned mye arbeid på bedehuset, så har han også sitt privatliv. Han har sitt arbeid i Nordsjøen, og tittelen er ROV Supervisor. Men på godt norsk driver han med reparasjon av undervanns installasjoner i forbindelse med oljeindustrien. Som nordsjøarbeidere flest har han en arbeidstid å leve med: 2 uker arbeid og 4 uker fri. Han trives godt med arbeidet, og kollegaene kan han bare skryte av. De som kjenner Jan, vet at han har en hobby som han bryr seg mye om. Det er fuglekikking! På Utsira og på Jæren er det mange trekkfugler som det er vanskelig å finne ellers i landet. Jan er i sitt ess når han ligger langflat, utstyrt med kikkert og telelinse, og gjør sine observasjoner. Noe av samme «kicket» opplever han når han drar

ut på sjøen og får kjenne rykket i snøret og får dratt fisken over ripa. Noen husker nok Jan iført fotballdrakten til Veia Idrettslag. Han spilte for det meste i forsvar, men kan skryte av at det var han som scoret det første målet i den første seriekampen på Sletten stadion. Og det var ikke selvmål! Kampen var mot Skjold, og endte uavgjort 2-2. På spørsmål om han noen gang har angret på at han påtok seg ansvaret som formann i bedehusstyret, er svaret nei. Han har hele tiden opplevd godt samarbeid, og det har gjort at oppgaver og avgjørelser har vært enklere å løse. En stor og viktig ressurs er det å ha så mange ungdommer med i menigheten. Det er mange gjøremål i en så stor forsamling som vi har her på Veia, og ungdommene stiller villig opp på dugnad både på bedehuset og på Sørbo. I fjor høst kunne bedehuset feire 100 års jubileum. Da møtte vi en fantastisk velvilje fra folk i bygda og i nærmiljøet ellers, både økonomisk og praktisk hjelp. Det samme skjedde da vi gikk til innkjøp av Sørbo. Det er godt å være engasjert i et arbeid som dette, og han vil takke for alle som husker på han og styret i bønn.

TEKNIKERE

Jan har vært i spissen for å engasjere en fast gjeng med teknikere på lyd og bilde til møter og samlinger i bedehusregi. Dette har fungert veldig bra og mange av husets ungdommer er på teknikerlista. Dette setter vi stor pris på.

STOFF TIL REDAKSJONEN?

Har du aktuelt stoff til Betel-Nytt er du hjertelig velkommen til å kontakte en av oss i redaksjonen. Vi er takknemlige for alle innspill.

I REDAKSJONEN:

Egil Sveta
Per Størkersen
Oskar Jone Dalseth
John Sverre Rosberg

PRINT / LAYOUT:

HBO
Janne Hereid Rasmussen

I. KOR. 13, 13

SÅ BLIR DE STÅENDE, DISSE TRE:
TRO, HÅP OG KJÆRLIGHET.
MEN STØRST BLANT DEM ER
KJÆRLIGHETEN.